

Neliniști în neliniști

Ștefan Doroftei Doimneanu

Se plimbă iar neliniștea în liniști
Mă refrământ într-un aluat de tină,
Pe corbi de vânt, pe florile din iniști
Alerg tardiv tot căutând lumină.

Murit-au zori pe geana mea hapsână
Prin răsărituri oarbe umblă noaptea,
Deși plutesc, prin soarta mea nebună
În schiopătat și-n cârje umblă moartea.

Nu știu de ce se-nseninează cerul
Când încă mai privesc adânc în mine
El recunoaște că-am aflat misterul
Păcatelor ce mi s-au scurs prin sine.

Mi-ascult durerea cum se umflă-n crize
Cum bântuie prin noapte dezinvoltă,
Din umbre se adună zeci de vize
Pe pașaport de trecere spre boltă.

Cât de curând voi locui pe norii
Ce mi-au săpat cu-atâta zel morminte ,
Voi fi în fulgerul ce-aprinde zorii
Și voi tuna prin ploaia din cuvinte.

19.09.2019